

σήκωμα

σήκωμα, το, ουσ. [<αρχ. σήκωμα <σηκώνω], το σήκωμα. **1.** το ξύπνημα: «με το πρωινό του σήκωμα, τρώει τον περίδρομο». **2.** το χτίσιμο: «το σήκωμα του σπιτιού, κράτησε έναν ολόκληρο χρόνο». **3.** η ανάληψη ή η κλεψιά χρημάτων: «κανείς δεν υποψιαζόταν αυτόν για το σήκωμα των εισπράξεων». **4.** η οικονομική ανόρθωση ή η ανάρρωση κάποιου: «μετά τη χρεοκοπία του, μόνο η οικογένειά του του στάθηκε στο σήκωμά του, ενώ οι δήθεν φίλοι του τον είχαν ξεγράψει || με το σήκωμα του αρρώστου ήρθε πάλι η χαρά στο σπίτι». **5.** η στύση, η σηκωμάρα: «έχω τέτοιο σήκωμα, που φοβάμαι μήπως τρυπήσει το παντελόνι μου!». **6.** η μεταφορά του νεκρού από το σπίτι στο νεκροταφείο: «πότε θα γίνει το σήκωμα του νεκρού;».

- δεν έχει σήκωμα, βλ. συνηθέστ. δεν έχει σηκωμό, λ. [σηκωμός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας